

Pesah je najveći Jevrejski praznik koji se praznuje u spomen na oslobođenje Jevreja iz Misirskog robstva.

U Hebrejskom jeziku Pesah se još naziva:

- Hag A-macot (praznik prijesnih, beskvasnih hljebova) jer je u vrijeme praznika izričito zabranjeno jelo sa kvascem, pa čak i posjedovanje bilo čega kvasnog.
- Zeman Herutenu (u doslovnom prevodu, praznik naše slobode, a u slobodnom prevodu odgovara našem praznik slobode).
- Hag Haariv (praznik proljeća, zato što uvijek pada u proljeće. Po Jevrejskom, lunarnom, kalendaru, praznik počinje 15, a završava 22. Nisana).

Pesah je jedan od tri hodočasna praznika kada svi Jevreji koji imaju mogućnost, hodočaste u Jerusalem. U vrijeme postojanja hrama svaki punoljetni muškarac bio je obavezan doći u sveti grad.

Slavlje blagdana započinje veče prije prvog dana praznika (erev hag) večerom koja se zove "Seder veče". Seder je Hebrejska riječ koja znači red, a Seder večera je praznična, obredna večera, na kojoj se molitve, čitanje Hagade i svi drugi običaji obavljaju po strogo utvrđenom redu. I hrana se servira na "Kearat Seder", to je veliki tanjur na kojem je postavljeno sve što je potrebno za jelo tokom večere.

Kako je Pesah praznik koji se proslavlja u porodici, za vrijeme Seder večere svi ukućani se okupljaju oko trpeze na kojoj su postavljena jela koja simbolično podsjećaju na robovanje Izraelaca u Egiptu i na njihovo izbavljenje. U svim Jevrejskim porodicama za trpezom tokom Seder večere ostavlja se jedno prazno mjesto i jedna čaša vina za proroka Eliju. Postoji vjerovanje da će se prorok Elija vratiti kao vijesnik dolaska Mojsije. Običaj je i da se za vrijeme večere vrata od kuće ostavljaju otvorena, kao znak dobrodošlice svakom dobronamjernom putniku namjerniku. Seder počinje domaćinovima pozivom siromašnima da dođu i sa njima podijele sve što ima na trpezi.

Čitanje Hagade je osnovni dio Sedera. Hagada opisuje događaje koji se odnose na praznik, hronološki iznoseći istoriju dolaska Izraelskih plemena u Misir, njihovo oslobađanje iz ropstva i objašnjava svrhu Pashalne žrtve za vrijeme Drugog hrama. Ona govori i o upotrebi beskvasnog hljeba (Macesa), gorkih trava (Maror), i ostalog jela koje se nalazi na trpezi. U njoj su sadržani odlomci iz Bivlije, Midraša, stare legende i anegdote, molitve i pjesme zahvalnice, a završava se popularnom pjesmom "Had gadja".

Praznik se čestita sa:

kod sefarada: Buen moed i Lešana habaa bi Jerušalajim (dobar praznik i dogodine u Jerusalemu)

kod aškenaza: Hag sameah vekašer (radostan i košer praznik)